

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Baptismo, Et Eivs effectu. Titvlvs XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

fieri prohibentes, sancimus, ut illi, ad quos id pertinet, & in eorum, si utique exempti non sint, negligentiam vel defectum, locorum ordinarii: si vero exempti fuerint, aut alias circa hoc privilegiati, superiores ipsorum (omni negligentia vel incuria penitus relegata) circa reformanda præmissa, & eorum singula corrigenda, necnon ut in cathedralibus, regularibus, & collegiatis ecclesiis horis debitè devotè p'allatur: In aliis verò convenienter & debitè celebretur divinum a diurnum & nocturnum officium, si Dei & Apostolicæ sedis indignationem evitare voluerint, sollicitam curent diligentiam adhibere: contradicentes per censurâ ecclesiasticam (dummodo ad eos illam exercere pertineat) aliisque opportunis remediis compescendo, facientes prout ad eos spectat in his & aliis quæ ad divinum cultum, & morum reformationem pertinent, ac ecclesiarum & coemeteriorum respectu honestatem, factorum statuta canonum, ad quæ scienda diligens curent adhibere studium, irrefragabiliter observari.

CAP. II.

Clerici etiam religiosi, domestici, commensales Cardinalium vel Episcoporum, se possunt illis in divinis officii cooptare, h. d. lo. And. Idem in eodem.

Dignum prorsus & congruum arbitantes, quod clerici tam religiosi, quam alii Cardinalium sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ, ac quorumcunque Pontificum, gratiam & communionem Apostolicæ sedis habentium, commensales domesticos se possint ipsis in divinis officii cooptare, ut illud, quod iidem Cardinales, seu Pontifices dicunt, officium licitè dicere valeant: Nec ad dicendum aliquid aliud teneantur, sacri approbatione concilii indulgemus.

DE BAPTISMO, ET EIVS
effectu.

TITVLVS XV.

CAP. I.

In fontibus ecclesiarum, non in privatis domibus, debet baptisma concedi: duos casus excepit, & transgressores punire præcepit, lo. And. Clemens V. in Concilio Viennensi.

Præsentem prohibemus edicto, ne quis de cætero in aulis vel cameris, aut aliis privatis domibus, sed duntaxat in ecclesiis, in quibus sunt ad hoc fontes specialiter deputati, aliquos (nisi Regum vel Principum, quibus valeat in hoc casu deferri, liberi extiterint, aut talis necessitas emerferit, propter quam nequeat ad ecclesiam absque periculo propter hoc accessus haberi) audeat baptizare. Qui autem secus præsumperit, aut suam in hoc præsentiam exhibuerit, taliter per Episcopum suum castigetur, quod alii attentare similia non præsumant.

DE RELIQUIIS ET VENERATIONE
sanctorum.

TITVLVS XVI.

CAP. I.

Festum corporis Christi celebrari debet feria quinta, post octavam Pentecostes, & certa indulgentia conceduntur in illi, qui in festo, vel intra octavam officio vel horu intererunt, h. d. Ioan. And. Clemens V. in concilio Viennensi.

Si Dominum in sanctis eius laudate iubemur, dignum profectò, iustum & salutare nobis existit, ut sibi, in sui quo nos quotidie spiritualiter reficit memoriam corporis, laudes festivæ venerationis, & gratias referamus. Hac igitur consideratione inducti, con-

^a Al. ita: diurnum officium pariter & nocturnum. ^b Conferunt tradita per B. Thom. par. 3. q. 83. art. 3.

siderationem à bonæ memoriæ Urbano Papa quondam decessore nostro super hoc edictam, de fructibus eadem consilio districtè præcipimus observari: cuius tenor sequitur in hæc verba: Urbanus Episcopus servus servorum Dei, venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis & aliis ecclesiarum prelati, salutem in Christo sempiternam. Transfurus de hoc a mundo ad patrem salutariter miser Dominus Iesus Christus, cum tempus suæ passionis instaret, sumpta cæna, in memoriam mortis suæ instituit summum & magnificum sui corporis & sanguinis sacramentum, corpus in cibum & sanguinem in populum tribuendo. Nam quoties hunc panem manducamus, & calicem bibimus, mortem Domini annuuntiamus. In institutione quidem huius sacramenti dicit ipse Apostolus, Huc facite in meam commemorationem: in principio & in fine memoriale sui amoris carissimi, quod nos dilexit, esset nobis hoc præcellum & venerabile sacramentum: memoriale, inquam, mirabile & stupendum, delectabile, suave, tutissimum, ac super omnia preciosum, in quo innovata sunt signa & mirabilia mirata, in quo habetur omne delectamentum, & omnis saporis suavitas, ipsaque dulcedo Domini degustatur, in quo utique vitæ suffragium consequimur & salutem. Hoc est memoriale dulcissimum, memoriale sacratissimum, & memoriale salutissimum, in quo gratiam redemptionis nostræ recensimus memoriam, in quo a malis tetrahimur, & in bono confortamur, & ad vitam & gratiarum proficimus incrementa, in quo præcellum proficimus ipsius corporali præsentia Salvatoris. Nos namque, quorum memoriam agimus, spiritum mentis complectimur: sed non propter hoc realem eorum præsentiam obtinemus: In hæc verò sacramentali Christi commemoratione Iesus Christus præsentis sub illa quædam forma, in propria verò substantia est nobiscum. Ascensus enim in celum dicit Apostolus & eorum scripturis, Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi: benignè ipsos promittens confortans, quod remaneret & esset cum eis, eius præsentia corporali ^b. O digna & nunquam intermissanda memoria! in qua mortem nostram recolimus nostram, nostrumque interitum interiisse, ac vigam crucis ligno crucis affixum, fructum nobis struimus salutis. Hæc est commemoratio gloriosa, quæ animos replet gaudio salutari, & cum infirmitatibus devotionis læchrimas subministrat. Exaltamus nostram memorando liberationem, & in illa passionem dominicam, per quam liberati sumus, & lacrimas continemus. In hac itaque commemoratione adfuit nobis suavis memoria simul & lacrimarum: quia & in ea congaudentur lacrimarum, & lacrimamur devotè gaudentes, lætas habendo lacrimas, & lætitiis lacrimantem: nam & contragere ti perfusum gaudio, dulces per oculos stillas peris. O divini amoris immensitas, divine pietatis superabundantia, divine affluentia largitatis! dedit enim nobis Dominus omnia, quæ subiecit sub pedibus nostris dominum per universas terræ creaturas contulit nobis dominum principatum. Ex ministris etiam spirituum superiorum & nobilitat & sublimat hominis dignitatem. Ad ministratorum namque sunt omnes in ministerium, propter eos qui hereditatem salutis capiunt destinati. Ex cetera tam copiosa fuerit erga nos eius munificentia, volens adhuc ipse in nobis suam exuberantem charitatem præcipua liberalitate monstrare, semetipsum nobis exhibuit, & transcendens omnem plenitudinem largitatis, omnem modum dilectionis excedens, attribuit se in cibum. O singularis & admiranda liberalitas, ubi donatur

^a In antiquioribus codicibus desest dicitur, hoc. ^b Vide glo. l. i. ff. quod met. can. & gloss. in l. 2. c. in quibus cau. col. 1. ubi c. Al. superorum.